

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дорохова Олександра Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
23 січня 2020 року
№ 15-1(II)/2020

Справа № 3-331/2019(8040/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дорохова Олександра Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Дорохов О.С. із клопотанням визнати такими, що не відповідають першому реченню статті 21, частині першій статті 24, частині першій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до яких ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою статті 392 Кодексу, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених Кодексом; заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою статті 392 Кодексу.

Із матеріалів справи вбачається, що Дорохов О.С. має статус потерпілого у кримінальному провадженні, в якому завершено спеціальне досудове розслідування та складено обвинувальний акт.

Під час підготовчого судового засідання Кременського районного суду Луганської області прокурором було заявлено клопотання про здійснення спеціального судового провадження стосовно обвинуваченого, який переховується від суду на тимчасово окупованій території з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у розшук з 6 березня 2017 року.

Кременський районний суд Луганської області ухвалою від 7 жовтня 2019 року відмовив у задоволенні клопотання прокурора про здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні щодо обвинуваченого, зупинив судові провадження в кримінальному провадженні, оголосив розшук обвинуваченого, а також надав дозвіл на його затримання з метою приводу для участі в розгляді клопотання про застосування щодо нього запобіжного заходу.

Не погоджуючись із вказаним судовим рішенням, Дорохов О.С. подав апеляційну скаргу. Ухвалою Луганського апеляційного суду від 7 листопада

2019 року йому було відмовлено у відкритті апеляційного провадження у зв'язку з тим, що апеляційну скаргу подано на судові рішення, яке не підлягає окремому оскарженню в апеляційному порядку.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 2 грудня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Кодексу унеможливають окреме апеляційне оскарження ухвали суду про відмову у задоволенні клопотання прокурора про здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні, постановленої під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення по суті, обмежують його конституційне право на судовий захист, яке згідно зі статтею 64 Конституції України не може бути обмежене, ставлять його як потерпілого у нерівне становище з обвинуваченим, оскільки не забезпечують справедливого балансу між правами обвинуваченого та правами потерпілого, а також спростовують саму суть і мету інституту спеціального судового провадження.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень)

із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Дорохов О.С., стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, обмежився лише цитуванням норм Конституції України, Кодексу, судових рішень, ухвалених у його справі, не вказавши, яким чином порушуються положення Конституції України у його справі. Автор клопотання не обґрунтував взаємозв'язку між змістом оспорюваних положень Кодексу та статей Основного Закону України. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту Кодексу без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень частини другої статті 392 Кодексу.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дорохова Олександра Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**